

Orman kanununa ek kanun lâyihası ve orman kanunu muvakkat encümeni mazbatası (I/958)

T. C.
Başvekâlet
Kararlar müdürlüğü
Sayı : 6/748

1 - III - 1938

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

3116 sayılı orman kanununa ek olarak Ziraat vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 16 - II - 1938 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil
C. Bayar

Esbabı mucibe

Geçen sene Kamutay tarafından kabul ve neşrolunan 3116 sayılı orman kanununun bilhassa geçimleri ormanla ilgili olan köylülerimize, tatbikatta bir kısım zorluklar gösterdiği yapılan incelemelerden anlaşılmıştır.

Filhakika ormanların civarında bulunub odun ve kömür satmakla geçinen köylülerimizin bu ihtiyaçlarının tedariki esnasında kasabalarda yapılan arttırmalara iştirak için gelib gitmek ve mukveleler için masraf ihtiyar etmek ve zaman sarfetmek gibi bir takım külfetler karşısında kaldıkları görülmüş ve bu hususta alâkadar köylülerimizin ihtiyaçlarının daha kolaylıkla karşılanması ve mahrukat fiatlarında istikrar temini için kanunun muvakkat yedinci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilerek yerine ticaret ve koruma bakımından mahiyeti daha şümüllü olan kereste satışlarından maada köylülerin iç pazarlarda yani her hangi bir köy ve kasabada satmak üzere ticaret için kesecekleri odunların müzayedeye konulmadan doğrudan doğruya tarife bedelile izine bağlanması muvafık görülmüştür. Aynı zamanda tatbikatta tesadüf edildiği gibi bazı fakir köylülerin kendi ihtiyaçları için 39 ncu maddenin sonuncu fıkrasına göre istifade edecekleri ankaşdan maada ormanlara zarar vermeden topladıkları ve köylülerine götürdükleri kuru çalı, kuru çırpı ve döküntü halindeki dalıcıklardan da para alınması ve sırtta nakledildiği takdirde tezkere aranması doğru olmadığından ona göre yeni bir hüküm ilâve olunmuştur.

Orman kanununun 1 nci maddesinin ikinci fıkrasında ormanlara bitişik olmayan sahipli arazi üzerindeki ağaçlar ve ağaççıkların ormandan sayılmayacağı mezkûr bulunmakla beraber her hangi bir ihtiyaç dolayısıyla bu gibi arazi sahiplerinin kendi ağaçlarını kesib sattıkları esnada orman koruma esaslarının icabı olarak ilgililerinin isteği üzerine orman teşkilâtı ve koruma kıtaları tarafından kontrol ve yeniden orman tezkeresi verilmesi zarureti hâsıl olmakla ve bu suretle kanunen derpiş edilmeyen bir takım muameleler karşısında kalmakta idi.

Bu işe bir şekli kanunî vermek üzere muvakkat dokuzuncu madde olarak yeni bir hüküm yazılması lüzumu hissedilmiştir.

Orman dairesince yapılacak olan bu muamelelerin iş sahiplerine hiç bir külfet tahmil etmemesi için de keşif yapılması ve tezkere verilmesi esnasında alâkadarlardan hiç bir masraf alınmaması kaydı ilâve olunmuştur.

Arz ve teklif edilen bu tadilât, orman varlığımızın korunması ve yurd ihtiyaçlarının temini bakımından orman kanununun tatbikatını daha emniyetli ve daha faydeli bir suretle yürütmüş olacaktır.

Orman kanunu muvakkat encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Or. K. M. Encümeni

Esas No. 1/958

Karar No. 2

9 - VI - 1938

Yüksek Reisliğe

3116 sayılı orman kanununa ek olarak Ziraat vekilliğine hazırlanmış 16 - II - 1938 tarihinde İcra Vekilleri Heyetince Büyük Millet Meclisine arz edilen ve 4 - III - 1938 tarihile Yüksek Reislik tarafından Encümenimize havale buyurulan orman kanununda yapılacak tadiller hakkındaki Hükümet lâiyhası, Ziraat vekili F. Kurdoğlu ve Adliye vekili Ş. Saracoğlu hazır olduğu halde müzakere edildi.

Ziraat vekili Manisa mebusu Kurdoğlu, evvelce teklif edilmiş lâiyhada köylü ve millî ekonomi ihtiyaçları lehine bazı ilâve ve tadiller yapılmasında fayda görüldüğünü ve bunları havi olarak vücade getirilmiş bulunan yeni lâiyhayı Hükümet adına teklif etmekte bulunduğunu ifade ve mucib sebepleri hakkında umumî izahat vermiş ve her iki teklif bir birini müteakib okunarak, Hükümetin ikinci teklifinin millî ihtiyaca filhakika daha uygun olduğu ittifak ile kabul olunarak müzakereye esas ittihazi tasvib ve aşağıda zikredilen ufak tadillerle Encümenimizce ittifakla kabul olunmuştur.

Maddelerin mucib sebepleri:

Madde 1 : 3116 sayılı kanununun 18 nci maddesinde mevzuubahs beş kilometrelik saha, bu kanunun müzakeresi sırasında evvelce dermeyan edilmiş şartlara ve halen mevcut vaziyete nazaran ihtiyacın dununda görülerek on kilometreye iblâğ edilmiş ve bundan başka aynı maddenin birinci fıkrasında mevcut «dördde bir» tabiri köylü lehine olarak «onda bir» e kalp, «İç pazarlar» kelimesindeki «İç» kelimesi tay, ve «Kabluk» kelimesinin de ilâvesi suretile madde aynen kabul olunmuştur.

Madde 2: Bu madde ile kanununun 36 nci maddesine eklenen fıkra; aşağıdaki mülâhazalarla

aynen kabul olunmuştur:

3116 sayılı kanununun 36 nci maddesinde nakliye tezkeresi verileceği mevzuubahs ise de nakliye tezkereleri istif mahallerinde alınmakta olduğuna göre alâkalıların, istif mahallerinden ceste, ceste yapacakları sevkiyat için verilmesi, kanunun diğer hükümlerinin de tatbiki bakımından gerekli mururiye tezkereleri meskût bırakılmıştır.

Diğer taraftan aynı kanunun sarahatı karşısında, nakil sırasında siklet veya hacim tefavütü görülen orman mallarının musaderesi ve alâkalılar hakkında ceza tertibi icab etmekte ve bu iki nokta, bu günkü orman işletme mevzuunun belli başlı istirab mevzuu halinde bulunmaktadır. Bu itibarla kanuna mururiye tezkereleri hakkında da hüküm ilâvesi ve siklet hacim bakımından ne Hazineyi ne de alâkalıyı mutazarır etmeyecek yüzde 10 ve 15 halinde bir had kabulü her bakımdan lüzumlu ve yerinde bir tedbir olarak görülmüştür.

Aynı maddede mevzuubahs orman sayılmayan mahallerden nakliyat meselesine gelince: Birinci Hükümet teklifinde bu mahallerden de hem katiyat hem nakliyatın orman memurlarından izin istihsaline bağlanması teklifi mevcuttur. Yeni teklifte bu cihet yalnız nakliyata hasır ve gerek damga ve gerek her hangi resim veya ücrete tâbi tutulmaksızın mazbata itası ihtiyar heyetlerine bırakılmıştır ki, bu tarzda muamele mevzuubahs sahanın vüsat ve dağınlığına ve bu vüsat ve dağınlıklıkla mütenasib bir memur teşkilâtı imkânsızlığına nazaran tatbikat ve alâkalıların menfaati bakımından ikinci teklif daha uygun ve muvafık görülmüş ve kabul olunmuştur. Bu hüküm hemen tamamı fakir köylülerden mürekkebe

olan bu vaziyette kimseleri, bu gün karşılaşmakta oldukları müşkülattan kurtarmış olacaktır.

Madde 3 : Aşağıdaki mülâhazalarla aynen kabul edilmiştir.

3116 sayılı kanunun 37 nci maddesinde kereste ve orman hasılatı tarifelerine aid hükümler iki fıkrada ifade edilmiş ve bedel tarifelerinin piyasa rayicilerine göre tesbit edileceği esası konmuştur.

Henüz Devlet işletmesinin başlamadığı bir devrede kanun hükümlerinin tamamen tatbikine geçilmiş olmasından ve kereste ihraç eden memleketlerden kereste idhalâtı yapmak hususunda dünya buhranından doğma sebeplerle karşılaşmış zorluklardan dolayı orman malları fiatları memleketimizde gayri tabii hadlere yükselmiş bulunmaktadır. Kanunda mevcut hükme tevfi kan bu vaziyette bulunan piyasa rayicinin miyar alınması, memlekette anormal bir fiat vaziyetinin ve dolayısıyla hayat pahalılığının kanun zaruretine Devletçe teyid ve takviyesi olacaktır ki, milli ekonomi gerekleri bakımından uygunsuzluğu âşikârdır.

Bu mülâhazalarla, milli piyasa icablarını nazara alarak bir sistem dahilinde Hükümetin fiatları düşürmek mücadelesini temin etmek için, « piyasa rayici » yerine « piyasa icabları » tabirinin konması isabetli görülmüştür.

Madde 4 : Bu maddede aynen ve aşağıdaki mülâhazalarla kabul olunmuştur:

Ormanlardan kuru dal çalı çırpının toplanması, bizzat orman tekniği ve ormanlarımızın muhafaza ve inkişafı ve yangınlardan korunması bakımından lüzumludur. Diğer taraftan bu günkü fiilî vaziyette bir kısım köylülerimizin mahrukat ve çeşidli imalât ihtiyaçları bakımından bu maddelere olan ihtiyacı da âşikârdır.

Bu bakımdan mesafe ve bedel kaydı olmaksızın köylülerimiz lehine bu imkânın verilmesinde fayda görülmüştür.

Madde 5 : Cereyan eden müzakere neticesinde, Adliye vekili Saracoğlu, bu kabil davaların müstacel sayılarak o yolda muameleye tâbi tutulmakta olduğunu ve Cümhuriyet müddeiumumilerinden de bu hususu sureti mahsusada ricaya bile mahal görmediğini, çünkü takdir ve tesri edeceklerinden emin olduğunu ve orman kanununun beşinci faslında gösterilen cezalardan mühim bir kısmını da şamil olmak üzere büyük kolaylıkları ihtiva eder bir

lâyihanın da hazırlanmakta bulunduğunu ifade etmesine nazaran, bu lâyihada daha büyük kolaylıklar gösterilebileceği mülâhazasıyla, ilâve yapılmayarak eski maddenin aynen muhafazası kararı verilmiştir. Encümen bununla beraber orman davalarının tesri ve taacili prensibinin doğruluğunda müttefiktir ve bunu nazara almasını Adliye vekilinden istemiştir.

Madde 6 : Adliye vekili Saracoğlunun, meşhud cürümler kanunu tarifasına giren ahvalde orman meselelerinde dahi bu kanun usul muhakemesinin takibi tabii olduğunu ifade etmiş ve beşinci madde dolayısıyla vaki mülâhazatı da nazara alınarak teklifte sadece (suç mahkemece meşhud cürümler hakkındaki usul ile görülür ve) kelimelerini çıkardıktan sonra teklifi aynen kabulü muvafık görmüştür.

Madde 7 : Bu madde yeni ve encümenince alâka ve tasvibîle karşılanan esasları ihtiva etmektedir. Aşağıdaki mülâhazalarla aynen kabul olunmuştur :

3116 sayılı kanunda ve şimdiye kadar orman âmilleriyle yapılmış mukavelelerde milli ekonomi icabları ve belli başlı milli toprak servetlerimiz arasında olan orman servetimizin her türlü israftan vikayesi ve tamamen kıymetlendirilebilmesi için kayidler mevcut değildir. Orman imalâtçıları orman idaresiyle akdetmiş ve etmekte oldukları mukavelelerde sadece kereste imali hedefini ve teahhüdünü takip etmekte ve bir ağacın vasatî olarak ancak yüzde ellisi bu maksada elverişli olduğu için geri kalan ve maden direği, kâğıd hamuru, mahrukat, kap yani ambalâj malzemesi gibi aynı derecede mühim olan milli ihtiyaçlara tekabül edebilecek kısmı ormanda kalmaktadır. Bu günkü vaziyetimiz dahilinde milli piyasalarımızın inşaat kerestesi ihtiyacı 500 000, ambalâj ve kaplık ihtiyacı 100 000, travers ihtiyacı 30 000, kâğıd hamuru ihtiyacı 20 000, diğer müteferrik fıçı ve saire gibi maddeler ihtiyacı 30 000 sadece demiryol hatlarından ve limanlarından ve kömür havzalarından uzak köy ve kasabalarımızın mahrukat ihtiyacı 800 000 metre mikâbi tahmin edilmiştir. Bu suretle bu maddeleri ormanda terketmenin ormanın inkişafı ve yangın tehlikesi bakımından arzettiği tehlikeler haricinde büyük bir milli ihtiyaç malzemesinin israfıdır. Ziraat vekâletinin her ormanın vaziyet ve hususiyetlerine göre

bunlardan her biri için icabında hususî tarifeler yapılarak bunları kıymetlendirecek salâhiyet istemesi yerinde ve musib bir hareket olarak karşılanmıştır.

Teklifin ilk fıkrasında ağaç ve tomruk tabirleri vardır. Bundaki mülâhaza ve mucib sebep şudur: Halen fabrika teessüs etmiş mahallerdeki ormanlar, geniş bir plân dahilinde işletme imkânını çok defa arzedecek halde değildir. Bu vaziyetlerde en müsaid vaziyetlerde olan Devlet ormanlarından gayet müsaid şeraitle tomruk vererek fabrikaların beslenebilmesi derpiş edilmiştir.

Bu maddede mevcut olan üçüncü fikir, maddede sayılmış olan şartlar mukabilinde arttırmaz ağaç ve tomruk vermek salâhiyetidir. Halen piyasadaki kereste darlığı, orman müzayedelerinde fiatı, tarife bedellerinin pek çok fevkine yükseltmiş ve belli başlı imalâtçıların amortisman devrelerini kısaltmak zaruretinde kalmalarının da inzimamile istedikleri fiatlar fahiş hadleri bile aşmıştır. Zaruri bir ihtiyaç maddesinin bu şerait dahilinde hududsuz yükseleş cereyanını önlemek hayat pahalılığı mücadelesinin bir zarureti olarak görülmüş ve teklif olunan yola gidilmesinde fayda ve isabet görülmüştür.

Aynı müddetin ihtiva ettiği dördüncü fikir ileri sürülmüş şartlardır. Encümen Devlet işletmesinin süratle vüsat ve sistemle başlamasını temin zarureti olduğu kanaatini ittifakla izhar ettikten sonra, Devletin yapıcı yaptırıcı rehberlik piliikası ve bu günkü filî vaziyet ve ihtiyaç ve millî ekonomi ve hayata taallük eden hiç bir işi pilânsız, kontrolsüz ve başı boş bırakmamak mülâhazaları ile bu şartları yerinde görmüş ve kabul edilmiştir.

Encümenimiz de, maddede mevcut «fabrika sahibi orman imalâtçıları» tâbiri hakkında ilerde ihtilâfa ve tereddüde mahal kalmamak üzere Hükûmetten izahat istemiş ve Ziraat vekilinin aşağıdaki beyanatına iltihak edilmiştir.

(Mevzuatımız içinde sınaî müesseseyi tarif eden tek kanun 1055 sayılı «Teşviki sanayi» kanunudur. Bu kanunun birinci maddesi : «daimî veya muayyen zamanlarda içinde makine veya aletler veya tezgâhlar ianesile her hangi bir madde veya kudretin evsaf veya eşkâli kısmen veya tamamen değiştirilib kıymetlendirilmek suretile toplu imalât vücude getirilen ve bu maksada tah-

sis edilen yerler bu kanuna göre sınaî müessese addolunur». der Madde ile vekâlete ve Hükûmete verilmesi yüksek takdirlerine arzolunan salâhiyet, bir mecburiyet değil bir imkânı ifade eder. Binnetice evvelâ orman idaresile orman işletimi hakkında bir mukavelesi mevcut veya böyle bir mukavele aktecek vaziyette olupda akdetmesi lâzımdır. Sonra da maddede sayılan pilân ve politikanın tahakkuku için maddeten ve manen vekâletçe aranması tabii olacak vasıflara malik olması icab eder. Bunu vekâletin takdirine bırakmak en ameli yoldur sanyorum).

Encümeninde verilecek bu imkâna rağmen, yine fiat yükseltmek veya yüksekliği idame etmek veya Hükûmetin arzedeceği bu kolaylıktan istifadeden çekinmek suretile ayak diremek isteyenler olursa onlara karşı da bir tedbir ilâvesi faydalı görülüb görülmediği Ziraat vekilinden sorulmuş ve Ziraat vekili Manisa mebusu F. Kurdoğlu : «bu memleketin millî ekonomi ihtiyaçlarını ve politikasını takib etmek istemeyecek olanlar, ki ben zannediyorum, vekâlete bahşettiğiniz imkânların azamî şekillerinde istimali suretile yaratılacak yeni müesseselerin rekabeti ile kendi kendilerini çığnateceklerdir. Her halde memleket hayırına olacağını Yüksek Meclis de kabul ettikten sonra, dikkatle ve müsamahasız tatbikini temin edeceğimize de itimad ediniz. Mevzuatımız kâfidir. Bunun için de ayrı hüküm ilâvesine lüzum yoktur. Böylelerini Türk efkârı umumiyesine teşhir etmeğimiz bile kâfi ceza olur» demiş ve tasvib ve takdirle karşılanmıştır.

Madde 8 : Orman muvazenei umumiye kanunundaki 13 ncü madde metin ve esası alınarak, her sene tekrarını da önliyeceği mülâhazasile kabul olunmuştur.

Madde 9 : Kanunun süratle mevkiî tatbike girmesi için aynen kabul olunmuştur.

Madde 10 : Tatbikatı İcra Vekilleri Heyetinin tamamını alâkadar edeceğinden aynen kabul olunmuştur.

Lâyihamın maddelerine aid müzakere bitirildikten sonra, lâyihamın ihtiva ettiği esasların memleketin büyük ve müstacel ihtiyaçlarından birini karşılamakta olduğu ve temin edeceği tatbikatın büyük ve faydalı şumulü ve bu bakımlardan bu devre kapatılmadan çıkarılmasındaki fayda düşünülerek müstaceliyetle müzakere kararı da ittifakla verilmiş ve bu temenninin de ilâvesi suretile Yüksek Reisliğe ilişkilerle birlikte

sunulmuştur.			Çorum	Çoruh	Bolu
Muvakkat En. Rs.	B. M. M.	Kâ.	K. Alpsar	Akif Akyüz	M. Dağdemir
Kastamonu	Konya	Konya	Antalya	Bolu	Bursa
Tahsin Coşkan	H. Dikmen	H. Dikmen	N. Aksoy	İ. H. Uzmay	A. Akgüç
Eskişehir	Kütahya	Samsun	Kayseri	Zonguldak	
E. Sazak	M. Somer	R. Barkın	Reşid Özsoy	Rifat Vardar	

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

3116 sayılı orman kanununa ek kanun lâyihası

MADDE 1 — 3116 sayılı orman kanununun muvakkat 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde tadil edilmiştir :

Devlet işletmesi henüz teessüs etmeyen yerlerde 18 nci maddenin birinci fıkrası ile 19 ncu maddede yazılı kimselere ihtiyaçları için o maddelerde gösterilen bedel ile kerestelik veya mahrukut için ağaç vrilir.

Yukarıki fıkra mucibince zatî ihtiyaçlarına mahsus olmak üzere köylülerin 39 ncu maddenin sonuncu fıkrasına göre istifade edecekleri enkazdan maada ormanlara zarar vermemek şartile mevcut kuru dal ve kuru çalı ve çırpı-ları toplayıp çıkarmalarına orman dairesince izin verilir ve bunlardan bedel aranmayacağı gibi sırta nakledildiği takdirde nakliye tezke-resi de istenmez.

18 nci maddenin ikinci fıkrasında yazılı ge-çimleri ötedenberi kendi vasıtaları ile iç pazara getirip sattıkları kereste, odun ve kömüre bağ-lı olan köylülerin iştirak edebilecekleri mik-darda kerestelik ağaçlar satışa çıkarılacağı gi-bi köy, kasaba ve şehirlerde satacakları odun ve kömür için de tam tarife bedeli almarak izin verilir.

MADDE 2 — Orman kanununun muvakkat maddelerine aşağıdaki 9 ncu muvakkat madde ilâve edilmiştir :

Orman kanununun birinci maddesinin ikinci fıkrası mucibince orman sayılmayan sahibli ara-zi üzerindeki ağaçların kesilmesi orman daire-sinin iznine bağlıdır. Bu gibi yerlerin keşfi ve ağaçların kesilmesinin izine bağlanması için sa-hiblerinden hiç bir masraf alınmaz ve mamulât, meccanen verilecek tezkereler ile nakledilir.

MADDE 3 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 4 — Bu kanunun hükümlerini icra-ya, İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

16 - II - 1938

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
C. Bayar	Ş. Saracoğlu	K. Özalp
Da. V.	Ha. V.	Ma. V.
Ş. Kaya	Dr. T. R. Aras	F. Ağralı
Mf. V.	Na. V.	İk. V. ve Zr. V. V.
S. Arıkan	A. Çetinkaya	Ş. Kesebir
S. İ. M. V.	G. İ. V.	
Dr. H. Alataş	Rana Tarhan	

İlerlemiş bazı tecrübelerle müsteniden Ziraat vekili tarafından, ilk verilmiş metinde Hükmet namına yapılmış talep edilmiş ilâve ve tadillerle verilmiş ikinci teklif

3116 sayılı orman kanununa ek kanun lâyihası:

MADDE 1. — 3116 sayılı kanunun 18 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Aynı mesafe dahilinde bulunub da geçimleri, ötedenberi, kendi vasıtaları ile iç pazarlara getirib sattıkları kereste, odun ve kömüre bağlı olan köylülere tam tarife bedeli almarak izin verilebilir.

Bu izin ne hadler dahilinde ve ne şartlarla verileceği, talimatname ile tesbit olunur. Ziraat vekâleti, bu iznini, bu vaziyetteki köylülerin refah ve kalkınmalarını istihdaf eder tarzda yapacağı plânlanlara uymaları ve aralarında bir veya müteaddid birlikler kurumları ve işleme yerlerine ve çalışma tarzlarını göstereceği şekillerde islah etmeleri şartına bağliyabilir.

MADDE 2 — Aynı kanunun 36 nci maddesi sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

Orman idaresi nakliye tezkerelerine müsteniden müruriye tezkeresi verir. Orman malları aded, cins, nevi itibarile ibraz olunan nakliye veya müruriye tezkeresine tevafuk ettiği ve damgalı olduğu takdirde, heyeti umumiyesi üzerinde hacmen % 10 ve veznen % 15 e kadar zuhur edecek fazlalık, nakliye veya müruriye tezkeresinde yazılı satış bedeli üzerinden orman resmi almarak serbest bırakılır.

Yukarıdaki hadleri aşan miktar, bütün fazlalığa şamil olmak üzere kaçak addile müsadere olunur. Nakliye veya müruriye tezkeresine muvafık olub da damgasız olan emvalden cezaen ayrıca iki kat satış bedeli almır.

Orman sayılmayan mahallerden nakiller,

ORMAN KANUNU MUVAKKAT ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

3116 sayılı orman kanununa ek kanun lâyihası

MADDE 1 — 3116 sayılı kanunun 18 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Ormanların içinde veya orman sınırlarına köy ortasından ufki hattı müstakim üzerinde 10 kilometre uzaklığa kadar bulunan köylülere zati ihtiyaçları için dikili ağaçlara aid tarife bedelinin onda birini ve ayrıca kesme ve taşıma masraflarını ödemek şartile ormanların istif edilmiş yerlerinden veya orman memurunun göstereceği mahallerden kerestelik, kaplık tomruk ve mahrukat verilir.

Aynı mesafe dahilinde bulunub da geçimleri, ötedenberi, kendi vasıtaları ile pazarlara getirib sattıkları kereste, odun, kaplık ve kömüre bağlı olan köylülere tam tarife bedeli almarak izin verilebilir.

Bu izinin ne hadler dahilinde ve ne şartlarla verileceği, talimatname ile tesbit olunur. Ziraat vekâleti, bu iznini, bu vaziyetteki köylülerin refah ve kalkınmalarını istihdaf eder tarzda yapacağı plânlara uymaları ve aralarında bir veya müteaddid birlikler kurmaları ve işleme yerlerini ve çalışma tarzlarını göstereceği şekillerde islah etmeleri şartına bağliyabilir.

MADDE 2 — Aynı kanunun 36 nci maddesi sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

Orman idaresi nakliye tezkerelerine müsteniden müruriye tezkeresi verir. Orman malları aded, cins, nevi itibarile ibraz olunan nakliye veya müruriye tezkeresine tevafuk ettiği ve damgalı olduğu takdirde, heyeti umumiyesi üzerinde hacmen % 10 ve veznen % 15 e kadar zuhur edecek fazlalık, nakliye veya müruriye tezkeresinde yazılı satış bedeli üzerinden orman resmi almarak serbest bırakılır.

Yukarıki hadleri aşan miktar, bütün fazlalığa şamil olmak üzere kaçak addile müsadere olunur. Nakliye veya müruriye tezkeresine muvafık olub da damgasız olan emvalden cezaen ayrıca iki kat satış bedeli almır.

Orman sayılmayan mahallerden nakiller, ik-

ihtiyar heyetlerinden hiç bir resim ve ücrete tâbi tutulmaksızın verilecek mazbatalarla yapılır.

MADDE 3 — 37 nci madde aşağıdaki şekilde tadil edilmiştir:

Ormandan çıkan hasilâtın bedel tarifeleri mmtakalar itibarile ve piyasa icablarına göre Orman umum müdürlüğü tarafından tanzim edilerek Ziraat vekilligince tasdik olunur.

MADDE 4 — 39 ncu madde sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

Aynı şartla ve keza bir bedel tesviyesine tâbi olmaksızın Ziraat vekâleti ormanlardaki kuru dal, kuru çalı çırpıların, ormanı tahrib etmiyecek tarzda toplanıp ormandan dışarı çıkarılması için köylülere izin verilebilir.

MADDE 5 — 126 nci madde sonuna aşağıdaki fıkra ilâve edilmiştir:

Mahkemelerce zabıt varakalarının alındığı tarihten itibaren azamî 10 gün içinde davanın görülmesine başlanır. .fo

MADDE 6 — 127 nci madde aşağıdaki şekilde tadil edilmiştir:

Orman suçlarından dolayı tutulan ağaç, tomruk, kereste, mahrukat ve sair mahsulât ile nakil vasıtaları bekçi ve bekçibaşlar tarafından zabtedilerek muhafaza edilmek üzere en yakın belediye veya köy muhtarına veya muhtarın vekiline, bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti azasından birine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası her hangi yüzden mümkünsüz veya müşkül veya masraflı olanlar sulh hâkimi iznile en yakın pazar mahalline getirilerek idarenin satış komisyonu marifetile ve açık arttırma ile satılır. masraflar çıktıktan sonra geri kalan para, emanet olarak bankaya yatırılır. Suç, mahkemece meshud cürümler hakkındaki usul ile görülür ve suçlu lehine karar halinde, musadere edilmiş mallar mevcudsa derhal, satılmışsa bedeli iade olunur ve nakil masraflarından başka hiç bir şey almaz. Karar suçlu aleyhine olduğu takdirde ise, musadere edilmiş maddeler satılmamış ise satılarak, satılmış ise bedeli, Hazineye irad kaydolunur.

MADDE 7 — Ziraat vekâleti, lüzum göreceği ahval ve mmtakalarda, İcra Vekilleri Heye-

tiyar heyetlerinden hiç bir resim ve ücrete tâbi tutulmaksızın verilecek mazbatalarla yapılır.

MADDE 3 — 37 nci madde aşağıdaki şekilde tadil edilmiştir:

Ormandan çıkan hâsılâtın bedel tarifeleri mmtakalar itibarile ve piyasa icablarına göre Orman umum müdürlüğü tarafından tanzim edilerek Ziraat vekâletince tasdik olunur.

MADDE 4 — 39 ncu madde sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

Aynı şartla ve keza bir bedel tesviyesine tâbi tutulmaksızın Ziraat vekâleti ormanlardaki kuru dal, kuru çalı çırpıların, ormanı tahrib etmiyecek tarzda toplanıp ormandan dışarı çıkarılması için köylülere izin verebilir.

MADDE 5 — 127 nci madde aşağıdaki şekilde tadil edilmiştir:

Orman suçlarından dolayı tutulan ağaç, tomruk, kereste, mahrukat ve sair mahsulât ile nakil vasıtaları bekçi ve bekçibaşlar tarafından zabtedilerek muhafaza edilmek üzere en yakın belediyeye veya köy muhtarına veya muhtarın vekiline, bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti azasından birine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası her hangi yüzden mümkünsüz veya müşkül veya masraflı olanlar, sulh hâkimi iznile en yakın pazar mahalline götürülerek idarenin satış komisyonu marifetile ve açık arttırma ile satılır. Masraflar çıktıktan sonra geri kalan para, emanet olarak bankaya yatırılır. Suçlu lehine karar halinde müsadere edilmiş mallar mevcudsa derhal, satılmışsa bedeli iade olunur ve nakil masraflarından başka hiç bir şey almaz. Karar suçlu aleyhine olduğu takdirde ise musadere edilmiş maddeler satılmamış ise satılarak, satılmışsa bedeli, Hazineye irad kaydolunur.

MADDE 6 — Ziraat vekâleti, lüzum göreceği ahval ve mmtakalarda, İcra Vekilleri Heyetince

tince de tasdik edilecek esaslar dahilinde, fabrika sahibi orman imalâtçılarına aşağıdaki şartların tamamı veya bir kısmı mukabilinde tayin edeceği bedellerle, arttırmaz ağaç tomruk ve ormanda kereste imalinden kalmış ve kalacak parçaları verebilir :

a) İmalâtçı tarafından vekâletin tesbit ettiği imalât plânının tatbik ve takibinin taahhüd edilmiş olması,

b) Maliyet ve işletme şartlarının vekâletçe kontrol edilmesinin kabul edilmiş olması,

c) Vekâletçe tayin edilecek esas ve hadde uygun satış fiyatının stok tesisi ve sevk plânının kabul edilmiş olması,

d) Çalışılan ormanda mevcut veya tahassül edecek enkaz ve parçaların kıymetlendirme ve sevk şartlarının kabul ve taahhüd edilmiş olması,

e) Bir veya müteaddit birlik teşkil şartının kabul edilmesi.

MADDE 8 — Doğrudan doğruya Devlet tarafından işletilecek ormanlarla, millî sermayeli Türk şirketleri veya millî bankalarla müştereken işletilecek ormanlar ve Devlet orman işletmesi mütedavil sermayesine aid muameleler muhasebei umumiye, arttırma, eksiltme ve ihale kanunları hükümlerine tâbi olmayıb İcra Vekilleri Heyetince tanzim olunacak kararnamelere ve hususî ticaret icablarına göre yapılır.

Bu işletmelere aid hesap devresi ilk teşrin bidayetinden eylül sonuna kadar devam eder.

Plânçolar, ilk teşrin bidayetinden itibaren dört ay içinde Divanı muhasebata tevdi olunur. Divanı muhasebat, bu plânçoları, bu idarenin mevzuatına ve ticarî işletmenin icablarına göre tedkik ve muhakeme eder.

MADDE 9 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 10 — Bu kanunun tatbikına İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

de tasdik edilecek esaslar dahilinde, fabrika sahibi orman imalâtçılarına aşağıdaki şartların tamamı veya bir kısmı mukabilinde tayin edeceği bedellerle, arttırmaz ağaç, tomruk ve ormanda kereste imalinden kalmış ve kalacak parçaları verebilir :

A) İmalâtçı tarafından vekâletin tesbit ettiği imalât plânının tatbik ve takibinin taahhüd edilmiş olması,

B) Maliyet ve işletme şartlarının vekâletçe kontrol edilmesinin kabul edilmiş olması,

C) Vekâletçe tayin edilecek esas ve hadde uygun satış fiyatının stok tesisi ve sevk plânının kabul edilmiş olması,

D) Çalışılan ormanda mevcut veya tahassül edecek enkaz ve parçaların kıymetlendirme ve sevk şartlarının kabul ve taahhüd edilmiş olması,

E) Bir veya müteaddit birlik teşkil şartının kabul edilmesi.

MADDE 7 — Doğrudan doğruya Devlet tarafından işletilecek ormanlarla, millî sermayeli Türk şirketleri veya millî bankalarla müştereken işletilecek ormanlar ve Devlet orman işletmesi mütedavil sermayesine aid muameleler muhasebei umumiye, arttırma, eksiltme ve ihale kanunları hükümlerine tâbi olmayıb İcra vekilleri Heyetince tanzim olunacak kararnamelere ve hususî ticaret icablarına göre yapılır.

Bu işletmelere aid hesap devresi ilk teşrin bidayetinden eylül sonuna kadar devam eder.

Bilânçolar, ilk teşrin bidayetinden itibaren dört ay içinde Divanı muhasebata tevdi olunur. Divanı muhasebat, bu bilânçoları, bu idarenin mevzuatına ve ticarî işletmenin icablarına göre tedkik ve muhakeme eder.

MADDE 8 — Bu kanun neşri tarihinden mu-teberdir.

MADDE 9 — Bu kanunun tatbikına İcra Vekilleri Heyeti memurdur.